

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. a Mgr. Petra Šebka v právní věci žalobce: **Znojemská Beseda, příspěvková organizace**, se sídlem Masarykovo náměstí 449/22, Znojmo, zastoupeného Ing. Jaroslavem Kmecem, daňovým poradcem, se sídlem Bolzanova 1972/27, Znojmo, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, č.j. 12416/15/5300-22443-711377,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **se** náhrada nákladů řízení **nepřiznává**.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se žalobou adresovanou zdejšímu soudu domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 27.4.2015, č.j. 12416/15/5300-22443-711377.

I. Podstata věci

Po ukončení daňové kontroly žalobce na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za zdaňovací období měsíců ledna a května roku 2010 vydal dne 4.7.2014 Finanční úřad pro Jihomoravský kraj, Územní pracoviště ve Znojmě (dále jen „správce daně“), dodatečné platební výměry na DPH pod č.j. 2971054/14/3020-24804-708406 a č.j. 2972092/14/3020-24804-708406.

Dne 28.7.2014 bylo správci daně doručeno odvolání žalobce proti výše uvedeným dodatečným platebním výměrům. Správce daně následně dne 4.8.2014 vydal výzvy k odstranění vad odvolání č.j. 3293354/14/3020-24804-708406 a č.j. 3293947/14/3020-24804-708406, v nichž žalobce vyzval k odstranění vad spočívajících v chybějících náležitostech podle § 112 odst. 1 písm. d) až f) zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu (dále jen „daňový řád“), a to ve lhůtě 15 dní. Tyto výzvy byly žalobci doručeny dne 14.8.2014, konec lhůty pro odstranění vad odvolání tedy připadl na 29.8.2014.

Vzhledem k tomu, že žalobce vady odvolání ve stanovené lhůtě neodstranil, vydal správce daně dne 22.9.2014 v souladu s § 112 odst. 3 daňového řádu rozhodnutí o zastavení řízení č.j. 3575227/14/3020-24804-708406 a č.j. 3575905/14/3020-24804-708406, kterými odvolací řízení proti výše uvedeným platebním výměrům zastavil. Rozhodnutí o zastavení řízení byla žalobci doručena fikcí dne 2.10.2014. Dne 30.10.2014 podal žalobce proti těmto rozhodnutím odvolání.

Dne 16.10.2014 bylo správci daně prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb doručeno doplnění odvolání, které dle razítka pošty mělo být předáno k poštovní přepravě dne 20.8.2014. V tomto přípisu je uvedeno, že žalobce naplňuje povinnost podle rozhodnutí č.j. 3575227/14/3020-24804-708406 a č.j. 3293947/14/3020-24804-708406.

S ohledem na skutečnost, že doplnění odvolání bylo správci daně doručeno téměř po 2 měsících od data jeho údajného podání, obrátil se správce daně na provozovatele poštovních služeb (pobočka České pošty 2 ve Znojmě) (dále též „pobočka České pošty, s.p. ve Znojmě“). Dne 5.11.2014 provedl správce daně místní šetření v sídle uvedené pobočky, o němž byl sepsán protokol. Následně dne 3.12.2014 bylo správci daně doručeno sdělení provozovatele poštovních služeb o prošetření skutečností týkajících se podání poštovní zásilky. Provozovatel poštovních služeb v něm informoval správce daně, že se jedna z pracovníků pobočky ve Znojmě doznala k tomu, že byla v průběhu října oslovena paní E. K. se žádostí o ořazení prázdné obálky (bez adresních údajů), vybavené pouze poštovní známkou v hodnotě 18 Kč, a to datem 20.8.2014. Tato pracovnice žádosti vyhověla a obálku uvedeným razítkem opatřila.

Dne 17.2.2015 seznámil správce daně žalobce se zjištěními ohledně předmětné poštovní zásilky prostřednictvím přípisu nazvaného „Seznámení se zjištěnými skutečnostmi a výzva k vyjádření se v rámci odvolacího řízení“ č.j. 4981/15/5200-20446-711377 a poučil jej o možnosti se k uvedeným zjištěním vyjádřit. Na tuto výzvu reagoval žalobce ve svém vyjádření ze dne 24.2.2015.

Následně dne 27.4.2015 vydal žalovaný rozhodnutí, kterým se vypořádal s námitkami uvedenými žalobcem, odvolání žalobce zamítl a napadená rozhodnutí správce daně potvrdil. Tento závěr nyní napadá žalobce podanou žalobou.

II. Shrnutí argumentace žalobce

Žalobce se předně věnuje rozsáhlému popisu předmětu sporu, přičemž dle svých slov pro přehlednost shrnuje skutečnosti, které uvedl v předchozím řízení.

Žalobce spatřuje nezákonnost napadeného rozhodnutí mimo jiné v tom, že správce daně, a potažmo ani žalovaný, spolehlivě nezjistili skutečný stav, neboť neprovedli ani jeden z jím navržených důkazů, přičemž ani neuvedli důvod jejich neprovedení (výslech M. K. a E. K.). Má za to, že rozhodnutí správních orgánů vycházela z důkazů předem selektovaných, jednostranných a do značné míry zajištěných v rozporu s právními předpisy. Žalobce má za to, že správní orgány pochybily, pokud nepodaly podnět příslušnému dohledovému orgánu ve věci správnosti postupu při doručování ze strany České pošty, s.p.

Dle názoru žalobce správce daně k doložení své domněnky používá nepřímé důkazy, které netvoří ucelený celek. Pokud jde o předmětnou obálku, která měla být označena jiným datem, není dle žalobce doloženo, že se jedná o stejnou obálku, která byla správci daně doručena. Žalobce dále uvádí, že se správní orgány nezabývaly skutečností, že doplnění odvolání bylo doručeno přímo Českou poštou, s.p., nikoliv jinak zprostředkovaně. Dle žalobce řádně nebylo zjištěno, jakým způsobem se obálka dostala do doručovacího aparátu České pošty, s.p., když tato obálka měla být údajně vrácena paní E. K.

Žalobce dále uvádí, že správce daně neobjasnil relativně velký rozdíl mezi jednacími čísly rozhodnutí o zastavení řízení vzhledem ke skutečnosti, že se jedná o typově stejná rozhodnutí doručovaná jednou datovou zprávou. V obdobných případech je rozdíl takto doručovaných rozhodnutí v jednotkách. Správce daně rovněž neobjasnil důvod časové prodlevy při vydání předmětných rozhodnutí. Žalobce se rovněž pozastavuje nad tím, že správní orgány považují za běžné a průkazné vedení záznamů ve spisu daňového subjektu v oddělené části tužkou.

Dále uvádí, že správní orgány nejednaly v úzké součinnosti se žalobcem, čímž mu znemožnily řádně a včas uplatnit veškerá jeho práva. Namítá, že správce

daně vzal za jisté vyjádření zaměstnanců České pošty, s.p., aniž by v rámci předmětného šetření na místě umožnil účast žalobce. V souvislosti s tím poznamenává, že „osoba, jenž byla v interním šetření České pošty, si po cca měsíci přesně nevzpomíná, kdy předmětnou obálku paní K. orazila, ale přesně si vzpomíná na frankovací datum a výši použitých známek“.

Žalobce je toho názoru, že správní orgány nehodnotily důkazy jednotlivě a ve vzájemné souvislosti a nepřihlédly ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Žalobce uvádí, že správní orgány nedoložily věrohodně a souvisle své tvrzení o údajném podvodném jednání žalobce, resp. jeho zástupce.

Žalobce konečně namítá, že správní orgány se nevypořádaly s námitkou možnosti „zabukování vyčkání na příslušné č.j.“ či údajné manipulace se spisem prostřednictvím tužkou psaných a neúplných záznamů. Podle žalobce zůstala neobjasněna také otázka pracovní zaneprázdněnosti jeho zástupce a s ní souvisejících navržených důkazů.

S ohledem na výše uvedené navrhuje žalobce napadené rozhodnutí zrušit a věc vrátit žalovanému k dalšímu řízení. Na svém procesním stanovisku setrval žalobce po celou dobu řízení před soudem.

III. Shrnutí argumentace žalovaného

Žalovaný ve svém vyjádření se žalobou nesouhlasí, vypořádává se se žalobními námitkami a v podrobnostech odkazuje především na argumenty uvedené v odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Žalobu navrhuje jako nedůvodnou zamítnout. Na svém procesním stanovisku setrval během celého řízení před soudem.

IV. Posouzení věci

Žaloba byla podána včas (§ 72 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.). Žaloba je přípustná (zejména § 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).

Rozsah přezkumu soudu byl ve vztahu k napadenému rozhodnutí žalované podle § 75 odst. 2 věty první s.ř.s. zásadně vymezen uplatněnými žalobními body.

Zdejší soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná (§ 78 odst. 7 s.ř.s.).

Předmětem sporu v nyní projednávané věci je posouzení otázky naplnění podmínek pro zastavení odvolacího řízení, resp. otázky včasnosti podaného doplnění odvolání. Stěžejní žalobní námitkou je tvrzení, že správní orgány nedostatečně zjistily skutkový stav věci, neboť bez dalšího neprovedly žalobcem navrhované důkazy,

přičemž ani neuvedly důvody jejich neprovedení. S touto námitkou žalobce se zdejší soud však nemůže ztotožnit.

Dle § 8 odst. 1 daňového řádu správce daně při dokazování hodnotí důkazy podle své úvahy. Správce daně posuzuje každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy v jejich vzájemné souvislosti; přitom přihlíží ke všemu, co při správě daní vyšlo najevo.

Ze správního spisu vyplývá, že dne 16.10.2014 byla správci daně doručena obálka s poštovním razítkem s datem 20.8.2014 na dvou devítikorunových známkách. V obálce bylo doplnění žalobcova odvolání, které bylo datováno dnem 19.8.2014, a bylo zde uvedeno, že žalobce reaguje „na rozhodnutí č.j. 3293947/14/3020-24804-708406 a č.j. **3575227/14/3020-24804-708406**“, přičemž první zmíněné číslo jednací náleží výzvě k doplnění odvolání ze dne 4.8.2014, avšak druhé číslo jednací výzvě k doplnění odvolání ze dne 4.8.2014 nenáleží (výzvy měly č.j. **3293354/14/3020-24804-708406** a č.j. 3293947/14/3020-24804-708406), nýbrž patří k rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 22.9.2014. Žalobce tak v podání (údajně) vyhotoveném dne 19.8.2014 odkazuje na listinu (rozhodnutí) vyhotovenou až dne 22.9.2014, se kterou se mohl seznámit nejdříve poté, kdy mu byla doručena. Rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení ze dne 22.9.2014, č.j. 3575227/14/3020-24804-708406, bylo žalobci doručeno fikcí dne 2.10.2014 (kdy uplynula desetidenní lhůta ode dne dodání písemnosti do datové schránky zástupce žalobce) a dle žalobce se s ním jeho zástupce fakticky seznámil až dne 7.10.2014.

Zjevnou chybu v psaní přitom dotčené správní orgány vyloučily, neboť se v případě č.j. jedná o specifickou kombinaci sedmičíslí. Pravděpodobnost záměny provedené omylem, jenž by spočíval v přesném označení konkrétního sedmičíslí zcela přesně se shodujícího s později vydaným podáním, je minimální. Soud s takovým závěrem plně souhlasí. Pokud tedy žalovaný po zohlednění sdělení České pošty, s.p., považoval doplnění odvolání za opožděné, postupoval v souladu se zákonem.

V průběhu řízení před správcem daně a žalovaným žalobce na svoji obhajobu a podporu svých tvrzení navrhoval provedení důkazů, a to výsledkem M. K. a E. K. za účelem ozřejmění okolností podání zásilky obsahující doplnění odvolání, dále navrhoval informačním systémem TaxEdit ověřit datum vzniku předmětné písemnosti a výsledkem klientů zástupce žalobce ověřit jeho pracovní vytížení v období od 8.10.2014 do 14.10.2014.

Správce daně není v rámci dokazování vázán důkazními návrhy daňových subjektů. Uplatnění zásady volného hodnocení důkazů neznamená, že by správce daně ve svém rozhodování (v úvahách nad ním) měl na výběr, které z navržených důkazů provede a které nikoli, nebo o které z provedených důkazů své skutkové závěry opře a které opomene. Procesnímu právu daňového subjektu jako účastníka navrhopvat důkazy

odpovídá povinnost správce daně o vznesených návrzích rozhodnout. V případě, že jim nevyhoví, je povinen ve svém rozhodnutí vyložit z jakých důvodů tak učinil.

V posuzovaném případě je z textu napadeného rozhodnutí zřejmé, z jakých důvodů žalovaný nepřistoupil k navrhovaným důkazům. V bodě 35 napadeného rozhodnutí jsou podrobně popsány argumenty, proč byly svědecké výpovědi M. K. a E. K., jakož i informace o pracovní vytíženosti zástupce žalobce, správcem daně považovány za nadbytečné. Dle názoru žalovaného skutečnosti, k jejichž ověření nebo vyvrácení byly tyto důkazy navrhovány, byly již v projednávané věci bez důvodných pochybností zcela objasněny. Pokud jde o navrhovaný důkaz vedoucí k vyhledání data vzniku písemnosti prostřednictvím systému TaxEdit, správce daně uvedl, že s ohledem na skutečnost, že předmětným systémem nedisponuje, měl tento důkaz v rámci odvolacího řízení předložit sám žalobce, který to však neučinil. Skutečnost, že byl zástupce žalobce zaneprázdněn, správce daně přijal bez pochybností. Nebylo proto nutné přistoupit k provedení navrhovaných výsledků.

Dle názoru zdejšího soudu neobstojí tvrzení žalobce, že napadená rozhodnutí jsou založena na předem selektovaných jednostranných důkazních prostředcích, které byly, byť jen z části, zjištěny v rozporu s právními předpisy. Zdejší soud dospěl k závěru, že správce daně při hodnocení důkazů postupoval souladně s příslušnými ustanoveními daňového řádu a řádně a dostatečně zjistil skutkový stav věci.

Nelze souhlasit ani s tvrzením žalobce, že žalovaný vycházel pouze z nepřímých důkazů, které netvořily ucelený celek. Stěžejní je skutečnost, že žalobce do doplnění odvolání přesně specifikoval písemnost (jedinečnou sedmimístnou číselnou kombinací), která v době jeho údajného vypravení ještě nebyla vyhotovena a uvedené číslo jednací tak nemohlo existovat. Možnost komplotu finanční správy, která by později do rozhodnutí o zastavení řízení cíleně použila č.j. žalobcem chybně napsané, soud vylučuje. Za vyloučené považuje soud i to, že by se žalobce náhodou střelil do č.j., které následně bylo přiděleno rozhodnutí o zastavení řízení v žalobcově věci.

Naopak soud má za to, že po provedeném místním šetření na pobočce České pošty, s.p. ve Znojmě, resp. po sdělení České pošty, s.p., že E. K. (o níž je správci daně z úřední činnosti známo, že se zástupcem žalobce spolupracuje) si během října 2014 nechala svojí známou orazit obálku razítkem ze dne 20.8.2014, tak měly správní orgány oprávněně za prokázané, že obálka obsahující doplnění odvolání byla správci daně doručována až v průběhu října 2014.

Soud je přitom toho názoru, že právě v obálce oražené pro E. K. bylo doplnění odvolání doručováno.

Přestože to pracovnice České pošty, s.p. Z. K. při svědecké výpovědi u zdejšího soudu najisto nepostavila, nevyloučila, že obálka, kterou bylo doplnění odvolání

doručováno, je tou obálkou, kterou v říjnu 2014 orazila razítkem s datem 20.8.2014. Z její svědecké výpovědi dále vyplynulo, že obálku razítkem s datem 20.8.2014 orazila dvakrát, neboť jedno razítko bylo nečitelné (stejně jako je dvakrát orazena obálka obsahující doplnění odvolání), na obálce bylo na místě odesílatele uvedeno razítko zelenou barvou (stejně jako je na obálce obsahující doplnění odvolání), obálka byla orazena razítkem Z. K., která v den 20.8.2014 nebyla v práci. Z. K. přitom uvedla, že každý pracovník má svoje razítko, které používá jen on a není-li s ním pracovník na přepážce, jsou razítka „pod uzávěrou“. Ostatně právě podle rozlišovacího znaku razítka poznal příslušný pracovník České pošty, s.p., že obálku doručenou finančnímu úřadu orazila Z. K. a v rámci šetření na poště se obrátil přímo na ni. Rozlišovací znak razítka Z. K. bylo číslo 18 (razítkem tohoto čísla byla předmětná obálka orazena), zatímco potvrzení o zaplacení částky 44 Kč na znojemské poště dne 20.8.2014, které žalobce předložil k důkazu, je opatřeno razítkem číslo 19. Je tedy zřejmé, že obálku s doplněním odvolání a potvrzení o zaplacení poštovního k této obálce opatřili razítkem odlišní poštovní pracovníci. Současně Z. K. vyloučila, že by jí bylo při interním šetření na poště jakkoli vyhrožováno.

Není přitom rozhodné kým, případně jakým způsobem se předmětná obálka poté, co byla vrácena E. K., dostala do „doručovací cesty“ České pošty, s.p., resp. zda vůbec. Jak bylo popsáno výše, podstatnou skutečností je, že doplnění odvolání bylo správci daně prokazatelně doručeno dne 16.10.2014 v obálce označené známkami a datem 20.8.2014. Vzhledem k tomu, že obecně nelze vysledovat „cestu“ obálky podané k poštovní přepravě „obyčejně“, nelze tak učinit ani v daném případě. Soud je přitom toho názoru, že nelze vyloučit, že obálka prostřednictvím pošty vůbec ke správci daně neputovala, ale že byla přímo přinesena na podatelnu správce daně a do „došlé pošty“ se poté zamíchala. Navíc svědkyně K. připustila, že i poštovním razítkem opatřená obálka, která by byla vhozena do poštovní schránky, případně dána na poštovní přepážku, by byla adresátovi doručena, aniž by musela být znovu opatřena poštovním razítkem.

V daném případě nelze rovněž přehlédnout, že to byl žalobce, kdo se svým postupem, kdy k poštovní přepravě natolik klíčového dokumentu, jakým doplnění odvolání bezesporu je, využil pouze obyčejnou zásilku, sám vystavil riziku důkazní tísně ohledně data podání předmětné zásilky, narozdíl od situace, pokud by postupoval s řádnou péčí a doručoval je prostřednictvím zásilky doporučené či elektronickou cestou. Žalobce se tak svým jednáním sám přivedl do situace, kdy nedisponuje dokladem o datu předání zásilky k poštovní přepravě. Uvedená skutečnost přitom nemůže jít k tíži správce daně, nýbrž toliko k tíži žalobce.

Soud přitom neuvěřil nedůvěryhodné konstrukci žalobce, že si zasláním doplnění odvolání „obyčejně“ tzv. testoval znojemskou poštu, která měla „schválně“ žalobcem zasílané zásilky nedoručovat. K takovému testu totiž mohl žalobce zvolit (a

jistě by tak učinil) písemnost skutečně testovací a nikoli doplnění odvolání, na jehož doručení závisí osud celého odvolacího řízení.

Nelze také přehlédnout vyjádření žalovaného, že je mu ze správní praxe známo, že zástupce žalobce zasílá svá podání téměř výhradně elektronicky s uznávaným elektronickým podpisem a předmětné doplnění odvolání tak bylo výjimkou z jeho běžné praxe. Tato skutečnost ostatně vyplývá též z přiloženého správního spisu, z něhož je patrné, že písemnosti zasílané zástupcem žalobce byly správci daně skutečně doručovány prostřednictvím datové schránky. To samé ostatně plyne i z knihy odeslané poštou společnosti Účel, s.r.o. v roce 2014, která byla soudu předložena. Byť se jedná o knihu vedenou elektronicky a nelze tedy vyloučit, že byla před vytištěním a předložením zdejšímu soudu upravena, vyplývá z ní, že poštou byly v roce 2014 odesílány v drtivé většině písemnosti určené fyzickým či právnickým osobám (zpravidla fakturace služeb) - řádově stovky případů, zatímco finančním úřadům byly tímto způsobem zaslány písemnosti v řádu jednotek případů (zpravidla se také jednalo o písemnosti nepříliš důležité jako např. plné moci, doplnění podkladů či vyúčtování).

Pro úplnost zdejší soud dodává, že z podané žaloby není zcela zřejmé, z jakého důvodu dovozuje žalobce pochybení správních orgánů spočívající v nepodání podnětu příslušnému dohledovému orgánu ve věci správnosti postupu při doručování poštovní zásilky. Lze se pouze domnívat, že žalobce má na mysli situaci, kdy jedna z pracovníků pobočky České pošty, s.p. ve Znojmě údajně antedatovala na žádost třetí osoby neoznačenou obálku. V této souvislosti zdejší soud uvádí, že otázka průběhu doručování běžné zásilky ani následný postup České pošty, s.p. vůči pochybení svých zaměstnanců není předmětem tohoto řízení.

Soud přitom nepovažoval za potřebné provádět dokazování výsledkem Ing. H. ze společnost Luyten CZ s.r.o., kterým mělo být prokázáno, že doplnění odvolání bylo v systému TaxEdit vytvořeno již dne 19.8.2014. I kdyby totiž tuto skutečnost svědek potvrdil, nemohl by potvrdit to, že se jednalo o odvolání shodného obsahu, jako odvolání doručené správci daně, ani to, že bylo toto odvolání skutečně dne 20.8.2014 předáno k poštovní přepravě, jak tvrdí žalobce.

Pokud jde o čestné prohlášení E. K., tak to soud nepovažuje za hodnověrné. I kdyby však uvěřil tomu, že E. K. v přítomnosti „advokátky Burešové z Brna“ zničila obálku označenou razítkem ze dne 20.8.2014, nijak to neprokazuje, že E. K. nedisponovala více takto označenými obálkami, resp. nevylučuje to, že takto označená obálka byla použita v právě posuzované věci. Za této situace soud nepovažoval za potřebné E. K. vyslýchat jako svědka.

Výslech pracovnice správce daně V. soud nepovažoval za potřebný, neboť pracovní vytíženost zástupce žalobce je pro posouzení předmětné otázky nepodstatná.

Ani výslech M. K. nebylo v daném případě třeba provádět. I kdyby tato svědkyně potvrdila žalobcovu verzi (což ostatně soud předpokládá, neboť jinak by ji žalobce nenavrhoval), nepovažoval by soud její výpověď za hodnověrnou s ohledem na zjevný vztah zástupce žalobce a navržené svědkyně, která je zástupcovou maminkou. Je totiž obecně známo, že maminky svým dětem dosvědčí takřka cokoli.

Rovněž výslech Ing. T. nepovažoval soud za nutný. Jak uvedl samotný žalobce, tato svědkyně mohla toliko potvrdit, že byla dne 20.8.2014 s M. K. na znojenské poště, aniž by však znala obsah odesílaných obálek. Vzhledem k tomu by nemohla žalobcovu verzi příběhu potvrdit.

Pokud jde o potvrzení České pošty, s.p. ze dne 20.8.2014 o zaplacení částky 44 Kč na poště Znojmo 2, tak to prokazuje toliko to, že někdo opatřil toto potvrzení pošty razítkem společnosti Účel, s.r.o. (která předmětnou obálku za žalobce údajně odesílala). Neprokazuje však to, že by kdokoli z této společnosti na poště v rozhodný den byl a už vůbec neprokazuje, že by ten den bylo odesíláno předmětné doplnění odvolání.

Žalobce dále vytýká žalovanému, že neumožnil jemu ani jeho zástupci účast při místním šetření na pobočce České pošty, s.p. ve Znojmě.

Dle § 80 odst. 1 daňového řádu může správce daně provádět místní šetření. V rámci tohoto postupu správce daně zejména vyhledává důkazní prostředky a provádí ohledání u daňových subjektů a dalších osob zúčastněných na správě daní, jakož i na místě, kde je to vzhledem k účelu místního šetření nejvhodnější. Podle odst. 2 tohoto ustanovení může správce daně k provedení místního šetření přizvat osobu, jejíž přítomnost je podle povahy věci potřebná. Dle odst. 3 tohoto ustanovení sepíše správce daně o průběhu místního šetření podle povahy šetření protokol nebo úřední záznam.

Z dikce uvedeného ustanovení je patrné, že zákonodárce upravuje možnosti správce daně týkající se místního šetření poněkud široce. Správci daně je umožněno konat místní šetření u třetí osoby, uzná-li to vzhledem k účelu místního šetření za vhodné. Povinnost správce daně bez dalšího přizvat daňový subjekt či jinou osobu k účasti na místním šetření však není zákonem zakotvena.

Správce daně tedy nepochybil, nepřizval-li žalobce či jeho zástupce k účasti na místním šetření u České pošty, s.p. V této souvislosti nelze opomenout, že podstatné informace nezískal správce daně při místním šetření, nýbrž až z přípisu České pošty, s.p. Správce daně rovněž následně žalobce se zjištěnými skutečnostmi ohledně poštovní zásilky a jejich vyhodnocením vyrozuměl výzvou ze dne 17.2.2015, č.j. 4981/15/5200-20446-711377. Touto výzvou byla žalobci zároveň dána možnost se k uvedeným zjištěním vyjádřit, což žalobce učinil. Nelze tedy souhlasit se žalobcem, že byl postupem žalovaného zkrácen na svých právech.

Zdejší soud se dále zabýval otázkou žalobcem rozporovaného rozdílu v číslech jednacích v případě rozhodnutí o zastavení řízení o odvolání a s ní související námitkou možnosti „zabukování“ (resp. vyčkání) konkrétního č.j. do budoucnosti. Lze souhlasit se žalobcem potud, že v případě rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení se jedná o typově stejná rozhodnutí doručovaná jednou datovou zprávou. Žalobce má za to, že v obdobných případech jsou rozdíly v č.j. řádově v jednotkách, přičemž v případě rozhodnutí o zastavení odvolacího řízení se jedná o rozdíl ve výši 678 míst (č.j. 3575227/14/3020-24804-708406 a č.j. 3575905/14/3020-24804-708406).

Jak vyplývá z vyjádření žalovaného, čísla jednací jsou jednotlivým písemnostem vypravovaným finančními orgány přidělovány prostřednictvím automatizovaného daňového informačního systému (ADIS), který neumožňuje z technického hlediska manipulaci (či jak uvádí žalobce „zabukování“) s čísly jednacími. Je přitom nerozhodné, zda se tato č.j. přidělují celorepublikově nebo pouze v rámci konkrétního finančního úřadu. Rozdíl v těchto číslech je pak dán skutečností, že čísla jednací jsou přidělována současně jednotlivým územním pracovištím správce daně. Ostatně součástí spisu je též kopie výpisu ze systému ADIS vztahující se k písemnosti č.j. 3575227/14/3020-24804-708406, z níž je patrná chronologie vzniku této písemnosti od jejího vytvoření přes schvalovací proces a podpis až k jejímu vypravení. Zdejší soud tak námitku žalobce týkající se údajného „zabukování“ č.j. považuje za ryze účelovou.

Věrohodnost tvrzení žalovaného též potvrzuje i to, že taktéž v případě výzev k odstranění vad odvolání ze dne 4.8.2014 byl rozdíl v č.j. obdobný (č.j. 3293354/14/3020-24804-708406 a č.j. 3293947/14/3020-24804-708406, tedy 593 míst), přičemž tuto skutečnost žalobce v průběhu řízení nijak nerozporoval. I v tomto případě se však jednalo o typově podobné písemnosti vypravované v rámci jedné datové zprávy. Zdejší soud s ohledem na uvedené nemá důvod vyjádření žalovaného zpochybňovat.

Co se týká žalobcem namítané časové prodlevy mezi vydáním rozhodnutí o zastavení řízení dne 22.9.2014 a marným uplynutím lhůty pro doplnění odvolání (29.8.2014), má zdejší soud za to, že se nejedná o nepřiměřeně dlouhý rozestup, který by byl v rozporu s běžnou praxí. Správní orgány naopak zachováním časové prodlevy mezi uvedenými událostmi sledují eventualitu opožděného doručení doplnění odvolání v případě, je-li zasíláno prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb. Nejedná se tak o okolnost, která by měla význam z hlediska zákonnosti vydaného rozhodnutí.

K otázce průkaznosti vedení záznamu ve spise v oddělené části tužkou a manipulace s ním zdejší soud uvádí, že žalobce toto tvrzení neuvedl již v rámci průběhu daňového řízení, konkrétně v rámci protokolu o nahlížení do spisu ze dne 23.7.2014, č.j. 3135625/14/24804-708406, či v následných případných námitkách.

Naopak z obsahu správního spisu vyplývá, že žalobce neměl proti rozsahu tohoto nahlížení žádné námitky, a to ani stran úplnosti spisového materiálu. Jak v průběhu předchozího řízení, tak ani v podané žalobě své tvrzení o manipulaci se spisem žádným způsobem, např. kopií dotčeného spisového materiálu, nedoložil. Ani tuto námitku tak zdejší soud nepovažuje důvodnou; jde o argument účelový.

V. Závěr

Pokud tedy žalobce v doplnění odvolání údajně vyhotoveném dne 19.8.2014 přesně specifikoval písemnost správce daně (jedinečnou sedmimístnou číselnou kombinací), která byla vytvořena až dne 22.9.2014, a současně k odeslání doplnění odvolání použil obálku, kterou v měsíci říjnu 2014 orazila Z. K. poštovním razítkem ze dne 22.8.2014, nemohlo být doplnění odvolání odesláno správcí daně v srpnu 2014, ale až v říjnu 2014. Žalobcově verzi zdejší soud nemohl uvěřit. Žalovaný tedy nepochybil, pokud takové doplnění odvolání považoval za opožděné.

Soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným. Nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou další vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Soud tedy žalobu jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.

VI. Náklady řízení

Soud rozhodl o nákladech řízení účastníků podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec jeho běžné úřední činnosti, proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 23.2.2017

Za správnost vyhotovení:
Romana Lipovská

David Raus, v.r.
předseda senátu